

Kukátko

II. ročník krajské postupové přehlídky amatérského činoherního divadla pro dospělé a dětské publikum

O minulém ročníku

Zítřka to bude na den přesně rok, kdy byl slavnostně zahájen první ročník Divadelního salónu paní Ljuby. Přehlídka probíhala od čtvrtka 11. do neděle 14. 11. 2021 v Neratovickém Společenském domě a komorním divadle Lípa.

Povedlo se naplnit sen scénografa a dramaturga Miroslava Krále vrátit městu Neratovice status hostitele krajské postupové přehlídky amatérského divadla pro dospělé a dětské publikum. Přišlo o něj zhruba před třiceti lety na úkor „divokých let devadesátých“. Název přehlídky nese jméno neratovické rodačky, herečky a šansoniérky Ljuby Hermanové (více v samostatném článku). O přehlídku lidé očividně jevíli zájem, protože se i přes tehdy stále platná zdravotnická opatření představení účastnili v hojném počtu.

V soutěži vedle sebe stálo sedm her, hodnotilo je pět porotců. Komisi tvořili dramaturgyně Pavlína Schejbalová, herec Jan Anděl, dramaturg Alexandr Gregar, režisér Petr Hruška a scénograf Miroslav Král. Na místa pánů Anděla a Gregara letos usedli režisérka Jana Kališová a herec Karel Vlček (více a konkrétněji o všech letošních porotcích v samostatných medailonech).

Přehlídku ve čtvrtek 11. 11. zahájila hra *Mezi nebem a zemí* v podání Divadelního souboru Jana Kašky, která si nakonec odnesla čestné uznání za herecký výkon v hlavní roli. V pátek odehrál DS Jiřího Voskovce vítěznou *Dokonalou svatbu*, jež si odnesla čtyři ceny (včetně hlavní) a dvě čestná uznání. V sobotu měli diváci možnost vidět představení rovnou tři

– DS Mošna, Vraňany uvedl hru *Paní Colombová zasahuje!* a DS Činohra Skaláček Tisá představil pohádku *Tři zlaté vlasy děda Vševěda* a historický muzikál *Nejkrásnější válka*, který si odnesl čtyři čestná uznání, tři za herecké výkony, jedno za kostýmy, a navíc ještě cenu starosty města. Poslední den přehlídky přinesl dvě inscenace – *Tajemný hrad v Karpatech* v podání DS J. K. Tyl Josefův Důl byl oceněn čestnými uznáními za rekvizity a kostýmy a DS Sokol Mšeno přinesl detektivní komedii *Potřetí bych umřít nechtěl*.

DS J. K. Tyl, foto: SDN

-mpe-

Pár vět z redakce

O přehlídce psali minulý rok do divadelního časopisu Kukátko studenti neratovického Gymnázia Františka Palackého. Vlehně obměněné podobě, tým je posílen o fotografku, se komentářům festivalového dění věnují gymnazisté, včetně absolventa, i letos.

Jsmo vděční Společenskému domu Neratovice a konkrétně Miroslavu Královi, že nám tento úkol svěřil. Doufáme, že se vám všem – divákům a čtenářům Kukátka – budou přehlídka i časopis líbit a přejeme všem příjemnou několikadenní zábavu.

-mpe-

Když už jste tady...

Kromě příjemné atmosféry představení a her samotných, jež nás v nadcházejících čtyřech dnech čekají, budou prohlídku doprovázet i maskérské dílny, které bude možno v sobotu a v neděli navštívit v maskérně za velkým sálem. Konkrétně se bude jednat o workshopy civilních masek, obličejových deformací a v neděli bude dílna zaměřena na účesy, metaforické koruny kostýmů. Buďme upřímní, kdo z nás by se nechtěl alespoň na jeden den stát pavoučím králem, duchem nebo princeznou?

-dak-

Akci finančně podpořili:

Středočeský kraj

Středočeský kraj

Město Neratovice

SD Neratovice

NIPOS – Artama

Odborný garant:

Hvězda dnešního večera i těch následujících, Ljuba Hermanová

Mladší generaci zřejmě jméno Ljuba Hermanová nic neříká, pamětníci ale vědí své. Pojďte s námi nahlédnout do pestrého života české herečky, muzikálové a operetní zpěvačky a šansoniérky.

Ljuba Hermanová se narodila 23. dubna 1913 v Neratovicích v ulici Nádražní a dostala něžné jméno Luběnka. Otec Jan Hugo Herrmann byl železniční úředník a trochu despota, Ljuba k němu nikdy nenašla vztah. Naopak matku Annu milovala, ta byla nadšenou ochotnicí a dceři vštěpovala umělecký talent. Zpívala s ní, nechala ji, aby chodila na divadelní zkoušky a hrála na housle. Ljuba měla už od dětství „čerta v těle“, věnovala se spíš klukovským zábavám, mezi které patřilo házení šutry a lezení po stromech.

Když se přestěhovali do Prahy, vystudovala gymnázium a úspěšně se dostala na konzervatoř. Na ni však nenastoupila a odešla rovnou hrát do smíchovské Arény. Odtud pokračovala do Švandova divadla a dál do velkých divadelních sálů střední Evropy, kde zpívala jakožto subreta v operetách. Díky tomu byla již ve 30. letech 20. století velice oblíbenou a populární.

V roce 1934 se stala hlavní ženskou pěveckou hvězdou Osvobozeného divadla, kde si jako jediná žena zahrála a zazpívala v předscéně s Jiřím Voskovcem a Janem Werichem. Již předtím ji angažovali do komedie Peníze nebo život, ve které společně s Hanou Vítovou nazpívala slavný hit Život je jen náhoda. Její přelétavost jí ale nedovolila v žádném angažmá vydržet příliš dlouho, a tak se po čase přesunula do Nového divadla Oldřicha Nového.

Na konci třicátých let začala mít problémy, jelikož byla poloviční Židovkou. Po dobu šesti let nemohla v období Protektorátu vůbec veřejně vystupovat. Po válce se vrátila ke svému poslednímu angažmá u Nového. O rok později přestoupila, již podruhé, do Osvobozeného divadla, kde si zahrála v premiérách komedie Přišla na večeri a muzikálu Divotvorný hrnec. Prošla taktéž Divadlem Na Karlíně, kde účinkovala od roku 1949 a za tu dobu poznala spoustu českých, ale i evropských režisérských ikon. Pracovala například s Alfredem Radokem, Jiřím Frejkou nebo s Vlastou Burianem. V roce 1958, mimo jiné, spoluzaložila Divadlo Na zábradlí, kde si zahrála v legendárním počínu Antonína Moskalyka Kdyby tisíc klarinetů. Vyvrcholením její kariéry v Divadle Na zábradlí byla inscenace Nejlepší rocky paní Hermanové, jež byla sepsána tamními dramaturgy Milošem Macourkem a Václavem Havlem (ano, tím Václavem Havlem). Hostovala v kabaretu Večerní Brno s řadou šansonů nebo v parafrázi Krále Lávy Karla Havlíčka Borovského od Milana Uhdeho.

Vystupovala v různých pořadech a zábavných vystoupeních až do devadesátých let. Diváky udivovala svou vitalitou a tanečními schopnostmi, kterými vládla až do své smrti. Dobře se jí dařilo v operetách, hudebních francouzských komediích a muzikálech, rovněž vystupovala v rozhlase, televizi a nahrála několik gramofonových desek. Ondřej Suchý o ní vydal knížku Ljuba Hermanová. Jinak byla známá svým znamenitým módním vkusem, vždy byla

takzvaně šik. Ale zároveň se sama nikdy nebrala moc vážně, jako jedna z mála hereček si ze sebe dokázala udělat legraci. Života i jeho radostí si užívala plnými doušky. Ráda se bavila, vymetala večírky, všude jí bylo plno. Jan Werich na její adresu kdysi poznamenal, že zrála jak víno z dobré úrody, protože ani s přibývajícím věkem neztrácela svůj půvab a šarm. Čtyřikrát se také vdala a čtyřikrát se rozvedla, děti ale neměla žádné. Všichni její partneři byli mladší než ona, ten poslední dokonce o téměř třicet let.

V roce 1966 získala titul zasloužilá umělkyně. Do konce života čilá a vitální Ljuba Hermanová zemřela 21. května 1996 v Praze. Je pochována na Vyšehradě ve společném hrobě (s herci Fabiánovou, Dítětem a dalšími).

Ljuba Hermanová

Tři drbky o Ljubě Hermanové

V dlouhém výčtu jejích ctitelů nechyběli ani Voskovec s Werichem. „Myslím, že jsem se Werichovi líbila, ale mně se líbil spíš jemnější a romantičtější Voskovec. Ovšem randila jsem s oběma. Později jsem se dozvěděla, že si to pak v šatně stejně řekli,“ přiznala herečka po letech.

Také tvrdila, že autor Jaroslav Ježek napsal píseň Život je jen náhoda právě pro ni, protože ji miloval. Kuriózní je, že to samé prohlašovala i Vítová. Dnes už se bohužel nedozvíme, jak to bylo ve skutečnosti.

Žila bohémským způsobem života, není překvapením, že se v její minulosti vyskytovaly drogy různého druhu. Se šňupáním kokainu to údajně došlo až tak daleko, že jednou vyběhla z hotelu pouze v rozepnutém kabátu, jen aby si mohla koupit další dávku. Kokain, milenci, alkohol a flámy – i takový byl život Ljuby Hermanové.

-nira-

Divadel je darda, my jsme dobrá parta!

Doprovodný časopis k přehlídce byt vytvořen studenty Gymnázia Františka Palackého Klárou Kučerovou, Davidem Kupkou, Nikolou Rajchertovou, Lindou Šprinclovou a studentem Vyšší odborné školy publicistiky Martinem Peprným.

Děkujeme Mirku Královi a všem sponzorům za pomoc a důvěru, které do nás vložili.

